

La GIOrquestra, la màquina d'interpretar

Amb una eficàcia contundent, en qüestió de pocs anys la GIOrquestra ha aconseguit desplegar-se hegemònicament per les comarques gironines. La seva activitat no té aturador. Cal homenatjar el mestre Francesc Civil? La GIOrquestra n'estrena el seu *Concert Camperol* i el *Concert per a piano*. S'estrena *Joc de Trons* a Girona? La GIOrquestra n'interpreta a la ràdio, en directe, la banda sonora, en versió de Marc Timón. Que cal celebrar el seu quart aniversari? Contacten amb solistes de renom com el violoncel·lista Daniel Müller-Schott o el violinista Nemanja Radulovic. Entretant, han aconseguit el suport de totes les institucions oficials, el patrocini de la Fundació Valvi, el seguiment dels mitjans locals i un ampli club de mecenatge.

Quina és la recepta del seu èxit? A més dels mèrits del seu director titular —Marcel Sabaté n'és el motor incansable—, el seu equip treballa com ho ha de fer una empresa cultural del segle XXI. El seu treball a les xarxes socials és modèlic; el pla de màrqueting, ben ajustat. Noti's que, per exemple, en sintonia amb un mercat discogràfic en la indigència, han renunciat a editar cap disc en aquests quatre anys. La seva plantilla és del tot flexible: poden oferir des d'estimables concerts simfònics fins a la formació en quartet per a celebracions de cambra. En un altre ordre de coses, el seu ideari estètic s'adapta al que necessiten les ciutats mitjanes com les nostres i el seu rerepaís. Sense defugir les grans pàgines clàssiques més populars —La *Simfonia del Nou Món* de Dvořák, el *Concert per a piano i orquestra* de Txaikovski, la *Pastoral* de Beethoven...—, no escatimen col·laboracions amb Sílvia Pérez Cruz o Nina. Cal agrair

Marcel Sabaté, un home wagnerià

Dir GIOrquestra és dir Marcel Sabaté, el seu director. La comparació amb Wagner no ve tant per les seves preferències musicals sinó per la seva capacitat d'unir a la seva faceta de creador la d'home d'acció. El de Tortellà combina la seva dimensió d'interpret i professor de flabiol amb la de director, compositor i empresari en aquesta gran baluerna en què ha convertit la GIOrquestra.

aquest toc gironí que mai no oblidem, convidant joves solistes amb una carrera ja sòlida, com la violinista Elena Rey, la mezzosoprano Gemma Coma-Alabert, el pianista Lluís Rodríguez Salvà o el tenora Jordi Molina, entre d'altres. Els combinen amb altres solistes catalans de luxe, com la pianista Alba Ventura, el violoncel·lista Lluís Claret o la trompetista Mireia Farrés.

Algú podria reclamar-los més gosadia en el seu repertori, o un compromís més gran amb la música contemporània, però aquest algú es quedaria bastant sol en les seves reclamacions de risc. La GIOrquestra ofereix amb professionalitat el que el públic d'aquestes contrades demana. Per als intèrprets gironins, és una plataforma que dona l'alternativa als joves i continuïtat als que han anat saltant de faristol en faristol a la recerca d'una certa estabilitat. N'ignoro les condicions laborals, però sé que molts músics gironins havien tingut temps enrere experiències nefastes en aquest sentit; però diria que no és el cas de la GIOrquestra, a la qual només resta desitjar-li una llarga trajectòria.